

ת"פ (חדרה) 65693-11-22 - מדינת ישראל נ' סאמח נעאמנה

ת"פ (חדרה) 65693-11-22 - מדינת ישראל נ' סאמח נעאמנהשלום חדרה

ת"פ (חדרה) 65693-11-22

מדינת ישראל

וטורקי טרביה

נ ג ד

סאמח נעאמנה

ע"י ב"כ עו"ד טארק נעאמנה

בית משפט השלום בחדרה

[10.09.2024]

כבוד השופטת נורית הרצמן אבי-יצחק

פסק דין

רקע עובדתי

1. הנאשם, כבן 42 ללא הרשעות קודמות, הודה בעבירה של הסעת תושב זר (3 או יותר), לפי סעיף 12א(ג)(א1)(ב)

לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 2.1.22 בשעה 06:25 לערך, בכביש 65 סמוך לגן שמואל, הסיע הנאשם

ברכבו (מיניבוס) 3 תושבי הרשות הפלסטינית, שלא היה בידם אישור שהייה כדין בישראל.

3. בטרם הרשעה הועבר עניינו של הנאשם לבדיקה ולהכנת תסקיר על ידי שירות המבחן, והדיון נדחה לצורך טיעון

בנוגע לשאלת ההרשעה והעונש.

4. בהמשך הופנה הנאשם גם לקבלת חוות דעת מהממונה על עבודות שירות.

חוות הדעת שהוגשו

5. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הוא נשוי ואב לשלושה ילדים, עובד כנהג אוטובוס. תפקודו לאורך השנים היה תקין ואחראי במסגרות הלימודיות, התעסוקתיות, והמשפחתיות. עוד צוין כי הוא בעל מוסר עבודה, כוחות, יכולות, ושאיפות תקינות לעתיד. הנאשם אינו מעורה בפלילים, ואינו מחזיק בעמדות שנותנות לגיטימציה להתנהגות עוברת-חוק. הוא נטל אחריות מלאה על התנהגותו, והסביר כי לא דקדק בבדיקת אישורי השהייה שהנוסעים הציגו בפניו, אשר בדיעבד התגלו כמזויפים. הוא ביטא הבנה מלאה לפוטנציאל הפגיעה בחברה ובביטחון המדינה עקב כך, והביע חרטה.

שירות המבחן התרשם מיכולתו של הנאשם לבחון את מעשיו ולהפיק לקחים, ולא זיהה אצלו נזקקות טיפולית. להערכתה של קצינת המבחן, אין לנאשם קווים עברייניים מורששים, והעבירה שביצע מהווה התנהגות חריגה אצלו. עוד ציינה כי ההליך המשפטי, כולל החקירה במשטרה וההפניה לשירות המבחן, מהווה מסר הרתעתי משמעותי עבורו. לענישה חינוכית מסוג עבודות של"צ עשויה להיות השפעה מציבת-גבול נוספת, והוא נמצא מתאים לכך. לפיכך הומלץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

באשר לשאלת ההרשעה, בהיעדר הרשעות קודמות לנאשם, העובדה שקיבל אחריות מלאה למעשיו כאמור, וההערכה כי הרשעה עלולה לפגוע בעבודתו כנהג ולפגוע בו כלכלית, כך ששיקומו האישי והמשפחתי ייפגע - הומלץ שלא להרשיעו.

6. חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות מצאה את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים להרשעה ולעונש

7. ב"כ המאשימה בטיעוניה עמדה על כך שהימנעות מהרשעה היא חריג לכלל שעל פיו ביצוע עבירה פלילית גורר הרשעה. לעמדת המאשימה, מקרה זה אינו נכנס בגדר אף אחד מהקריטריונים שנקבעו בעניין זה בפסק הדין בע"פ 2083/96 כתב נ' מ"י: ראשית, סוג העבירה אינו מאפשר הימנעות מהרשעה בלי לפגוע באינטרס הציבורי או בשיקולי ענישה נוספים; שנית, הערכת שירות המבחן כי הרשעה תפגע בעיסוקו של הנאשם אינה מבוססת. לפיכך עתרה המאשימה להרשיע את הנאשם.

8. באשר לענישה, ב"כ המאשימה ציינה את הערך של שלום הציבור אשר נפגע כתוצאה מהעבירה שביצע הנאשם, ואת הסיכון הפוטנציאלי הטמון במי שנכנס למדינה מבלי שעבר ביקורת של רשויות הביטחון. מתחם העונש ההולם במקרה זה, לשיטת המאשימה, נע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר בפועל; זאת בהתחשב במספר השב"חים שהנאשם הסיע (שלושה), ובעלייה במספר הפיגועים המבוצעים על ידי שב"חים (הוגשה פסיקה). עוד ציינה ב"כ המאשימה את העובדה שהעבירה בוצעה לפני מתקפת הטרור של 7.10.23. היא עתרה להטלת עונש שלא יפחת מ-6 חודשי מאסר, שניתן לרצותם בעבודות שירות, לצד מאסר על-תנאי, קנס, ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל-תנאי.

9. ב"כ הנאשם (בטיעונים בכתב) הפנה לממצאי התסקיר והמלצותיו, וביקש לאמצם. הוא טען כי הנאשם עבד כשכיר בחברת הסעות, והסיע את הנוסעים שהתגלו כשב"חים לבקשת מעסיקו [טענה עובדתית שאינה מופיעה בעובדות כתב האישום ולכן לא אתייחס אליה - נ.ה.א.]. כיום הוא עובד כנהג אוטובוס, בעיקר בהעברת מפונים עקב המלחמה, והרשעה עלולה לגרום לו לאבד את עבודתו. צורף מכתב המלצה מהחברה בה מועסק הנאשם, ובין היתר נרשם בו כי החברה עובדת עם מוסדות שונים (ביניהם משרד הביטחון), הדורשים היעדר הרשעות פליליות כתנאי להעסקת הנהגים. הרשעת הנאשם עלולה, אפוא, להביא לפיטוריו מהחברה. לפיכך עתר ב"כ הנאשם להימנע מהרשעתו.

10. באשר למתחם העונש הראוי, נטען כי הוא נע בין של"צ למספר חודשי מאסר בפועל. בשל היעדר עבר פלילי לנאשם, יש למקם את עונשו בתחתית המתחם, ולהטיל עליו 200 שעות של"צ, כהמלצת התסקיר. עוד נטען כי לנאשם חובות כבדים, והוא משלם סך של 4,000 ₪ בחודש במסגרת הליך של חדלות פירעון (הוגשו פרוטוקול של בית משפט השלום בחיפה - סומן נ/1; ותלושי שכר - סומנו נ/2). ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בכך בכל הנוגע לקנס.

11. הנאשם הוסיף כי הוא מתחרט על המעשה, והסביר שהדבר אירע בתקופת הקורונה, כשלא הייתה עבודה. לכל הנוסעים שהסיע היה אישור, פרט לשלושה.

דיון והכרעה

האם ראוי להימנע מהרשעת הנאשם

12. בהתאם לדיון, סיום הליך פלילי לאחר הודאה ללא הרשעה ייעשה רק במקרים חריגים ונדירים, שכן הכלל הוא כי אדם אשר הועמד לדיון פלילי ובית המשפט מצא כי ביצע את העבירות שיוחסו לו - יורשע. פסקי הדין המנחים בעניין זה הם רע"פ 432/85 רומנו נ' מ"י וע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מ"י, בהם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהא אפשרית בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה לבין חומרת העבירה, ישתמש בית המשפט בסמכותו שלא להרשיע נאשם, כשתכלית אי ההרשעה היא שיקומו של הנאשם. עוד נקבע, כי בבוא בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי - קונקרטי, ואין להידרש לאפשרויות תאורטיות, על פיהן עלול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד [רע"פ 9118/12 פריגין נ' מ"י (1.1.13); ע"פ 2862/12 מילמן נ' מ"י (24.1.13); רע"פ 654/13 אבו בכר נ' מ"י (26.2.13)].

13. בכל הנוגע לשאלה האם סוג העבירה בה הורשע הנאשם מאפשר ויתור על הרשעתו, יפה לענייננו רע"פ 1119/18 חסן נ' מדינת ישראל (9.5.18), בו נדון עניינו של נאשם שהורשע בכך שהסיע ברכבו שני שוהים בלתי חוקיים מבלי שהיה ברשותם היתר כניסה או עבודה בישראל. לא היה לו עבר פלילי ולא היו תיקים תלויים ועומדים כנגדו. הוא עבד בהוראת נהיגה ובתחום השיפוצים, תפקד באופן תקין והביע חשש שהרשעתו תפגע בעתידו המקצועי, משום שלדבריו הוראת נהיגה מותנית בהיעדר עבר פלילי. שירות המבחן המליץ לשקול בחיוב הימנעות מהרשעתו, ולהסתפק בשל"צ. עוד טען המבקש בעניין חסן הנ"ל, שהסיע את השב"חים למרחק קצר, ההסעה הייתה בתחומי מדינת ישראל ולא כללה הכנסתם למדינה. לפיכך ביקש להימנע מהרשעתו.

בית משפט השלום לא נעתר ל בקשתו, וערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה אף היא, בדברים אלה:

"ביחס לתנאי, שלפיו יש לבחון את השאלה האם סוג העבירה מאפשר הימנעות מהרשעתו של הנאשם, סבורני כי לא ניתן לסיים את ההליך בעניינו של המבקש ללא הרשעה. זאת, לנוכח חומרת העבירה שעניינה הסעת שוהה שלא כדין, חומרה שעליה עמד, לא אחת, בית משפט זה בפסקתו (ראו, למשל, ע"פ 6545/16 אסקאפי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (21.2.2017))."

14. בית המשפט העליון בעניין חסן התייחס גם לתנאי השני הנדרש לצורך הימנעות מהרשעה, דהיינו, כי ההרשעה עלולה להביא לפגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ונקבע, שגם תנאי זה אינו מתקיים באותו מקרה:

"... אשר לתנאי האחר, ספק בעיניי אם הוא מתקיים בעניינו של המבקש. גם אם הרשעתו בדין של המבקש עשויה להגביל את התפתחותו המקצועית בתחום הוראת הנהיגה, ולמנוע ממנו קבלה למשרה של עובד סוציאלי, אין בכך, לטעמי, משום פגיעה חמורה בתעסוקתו העתידית של המבקש. כפי שהובהר, לא תישלל מהמבקש יכולתו להמשיך לעבוד בתחום הוראת הנהיגה, בהתאם לאמור ברישיונו, כמו גם בתחום השיפוצים. לפיכך, נראה בעיניי, כי הותרת הרשעתו של המבקש על כנה, לא תגרום לו נזק קשה ומשמעותי המצדיק הימנעות מהרשעתו בדין...".

15. בע"פ (חיפה) 2789-05-21 אבו טועמה נ' מ"י (15.7.21) דחה בית המשפט המחוזי ערעור על הרשעה בהסעת 2 תושבים זרים, כולל הטענה לפיה חל חריג המצדיק הימנעות מהרשעה, תוך הפניה לפסק הדין בעניין חסן. המערער הוא אדם צעיר ונורמטיבי אשר סיים תואר בהנדסה, ונטען שהרשעתו בדין תקשה עליו להתקבל לעבודה במקצועו, והדבר יפגע בתכונותיו ובעתידו המקצועי. תסקיר שירות המבחן המליץ לשקול בחיוב את ביטול הרשעתו, אולם כאמור, בית המשפט לא קיבל את ההמלצה, והערעור נדחה.

מן הכלל אל הפרט:

16. אמנם לא ניתן להתעלם מכך שאין לנאשם הרשעות קודמות, הוא נטל אחריות מלאה על העבירה ומתחרט על ביצועה, שירות המבחן התרשם כי הנאשם לא מתאפיין בקווים עברייניים, מדובר במעשה חריג להתנהלותו בדרך כלל והוא הפיק לקחים ממנו. שיקולים אלה יילקחו כמובן בחשבון כשיקולים לקולת העונש. אולם האם הם מצדיקים הימנעות מהרשעה, שהינה תוצאה חריגה ביותר השמורה לאותם מקרים נדירים, בהם סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים?

17. לאחר ששקלתי בכובד ראש את טיעוני הצדדים ומכלול נסיבות העניין, ולאור הקווים המנחים שהותוו בפסיקה, אני נאלצת להשיב בשלילה לשאלה זו. הנאשם הסיע 3 שוהים בלתי-חוקיים, שלא הכירם, ולא ידע לאיזה צורך נכנסו לישראל. המאשימה ציינה, בהגינותה, כי המצב הביטחוני באותה עת לא היה חמור כמו המצב הנוכחי (לאחר מתקפת 7.10.23), אולם גם במצב הרלוונטי לשנת 2022, העבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים, העסקתם והלנתם סיכנו את הציבור בכללותו וננקטה לגביהם מדיניות ענישה מחמירה. במקרים בהם עסקו פסקי הדין חסן ו-אבו טועמה דלעיל הוסעו שני שוהים בלתי חוקיים, ולא שלושה כמו במקרה שבפניי, ובתי המשפט קבעו כי לא יהא ראוי להימנע מהרשעתם. סבורני כי הימנעות מהרשעה במקרה הנוכחי, תחטא לאינטרס הציבורי. זאת באופן כללי, וביתר שאת בתקופה הנוכחית, בה מדינת ישראל מתמודדת עם מצב בטחוני קשה ומורכב ומנהלת מלחמת חורמה בתופעת השוהים הבלתי חוקיים.
18. למעלה מן הצורך, אציין כי לא הוכח באופן חד-משמעי הנזק שעלול להיגרם לנאשם עקב הרשעתו. ב"כ הנאשם צירף, לאחר הטיעונים לעונש, מכתב מהחברה בה מועסק הנאשם כנהג, בו צוין כי הרשעה פלילית "עלולה לגרום לו נזק רב ויכולה לגרום לפיטוריו מהעבודה בחברתנו". לא נאמר במכתב שהחברה עובדת אך ורק עם מוסדות הדורשים היעדר הרשעה לנהגים, ולפיכך הדעת נותנת כי ניתן יהיה להעסיק את הנאשם בהסעות שאינן עבור מוסדות כאלה. לחלופין, ברי כי הנאשם יוכל למצוא מקום עבודה אחר.
19. אשר להמלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה, בפסיקה נקבע לא אחת, כי להמלצות אלו חשיבות רבה, אולם אין בהן כדי לכבול את בית המשפט, אשר בסמכותו לאזן בין מכלול השיקולים הצריכים לעניין, תוך מתן דגש מתאים, בין היתר, לשיקולי ההרתעה והגמול (ר' רע"פ 9059/18 והבי נ' מ"י (27.12.2018), פסקה 12; רע"פ 7344/18 מג'יד נ' מ"י (21.10.2018), פסקה 11).
- לאור כל האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה בה הודה בכתב האישום, עבירה של הסעת תושב זר (3 או יותר), לפי סעיף 12א (ג1א) (ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.
- מתחם הענישה וגזירת העונש
20. דומה כי אין צורך להכביר במילים אודות העניין הציבורי הרב באכיפת החוק כנגד מסיעי שוהים בלתי חוקיים. בהסיעו 3 שוהים בלתי חוקיים ברכבו מבלי שבדק האם כניסתם לישראל נעשתה כחוק אם לאו, פגע הנאשם פגיעה ממשית בערכים המוגנים של בטחון המדינה ואזרחי ישראל החיים בה, וזכותה כמדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

21. בתי המשפט חזרו וצינו את החומרה הרבה שבהסעת שוהים בלתי חוקיים למען בצע כסף, תוך סיכון שלום הציבור ויצירת סיכון בטחוני. המחוקק גילה את דעתו באשר לחומרת העבירה, כאשר מצא לנכון פעם אחר פעם להחמיר את העונש שבצדה, בין היתר, בהתאם למספר התושבים הזרים שהוסעו. בתיקון מס' 29 לחוק משנת 2018 קבע המחוקק כי הסעת שלושה שוהים בלתי חוקיים או יותר (כמו במקרה זה) דינה עונש מאסר בן 4 שנים - כפול מעונש המאסר שהיה קבוע באותה עת בצדה של הסעת שב"ח אחד או שניים. כיום, לאחר תיקון 38 משנת 2024 עומד העונש הבסיסי על 4 שנות מאסר, ובנסיבות בהן הוסעו שלושה שב"חים או יותר - על 7 שנות מאסר. תיקון זה כמובן אינו חל בעניינו של הנאשם, אך יש בו כדי ללמד על מגמת ההחמרה בה נוקט המחוקק בנוגע לעבירה זו בשנים האחרונות.

22. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת על כך שבמקרים הדומים לזה בנסיבותיהם גם אם בחלקם חמורים ממנו, נדונים הנאשמים לעונשי מאסר בפועל, חלקם בעבודות שירות וחלקם במאסר של ממש.

כך למשל:

ברע"פ 7726/13 מדינת ישראל נ' נסאסרה, נדחתה בקשת ערעור של נאשם שהסיע 4 שב"חים ונדון ל- 7 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי קנס ופסילת רישיון הנהיגה.

ברע"פ 2844/16 ביאלה נ' מדינת ישראל, נדחתה בקשת ערעור של נאשם שהסיע 3 שב"חים ונדון ל- 80 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות ו-3 חודשי מאסר על תנאי.

בתיק רע"פ 5094/20 זנאדה נ' מ"י (30.7.20), שהתייחס לעבירה מיום 19.10.17 (קרי לפני תיקון מס' 29 לחוק) נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 60 ימי מאסר בפועל (לריצוי בכלא), קנס בסך 1,500 ₪ ועונשים נלווים. המבקש הסיע 2 שוהים בלתי חוקיים מהמחסום לישראל, לחובתו שתי הרשעות קודמות וסובל ממצב בריאותי מורכב (נמצא לא כשיר לביצוע עבודות שירות).

בת"פ (חדרה) 26490-12-17 מדינת ישראל נ' ג'בארין נדון נאשם שהסיע 8 שב"חים שהחזיקו באישורי שהייה במרחב התפר ל- 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך של 5,000 ₪ ופסילת רישיון הנהיגה על תנאי. בקשת המאשימה לחילוט רכבו של הנאשם נדחתה.

בת"פ (חדרה) 52383-03-18 מדינת ישראל נ' אגבאריה נדון הנאשם שהסיע 3 שוהים בלתי חוקיים ברכבו, ל- 2 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

בת"פ (חדרה) 34077-04-18 מדינת ישראל נ' אגבאריה (17.6.20), נדון הנאשם בעל הרשעה קודמת דומה ומאסר על תנאי שהיה בר-הפעלה באותה עת, ל- 4 חודשי מאסר בפועל והפעלת 3 חודשי מאסר על תנאי במצטבר (סה"כ 7 חודשי מאסר), מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל ועל תנאי, וכן חילוט הרכב שבאמצעותו בוצעה העבירה. ת"פ (קרית גת) 43090-01-21 מ"י נ' אשקר (10.5.23) עניינו נאשם שהורשע בהסעת 3 שוהים בלתי חוקיים, עבירה מחודש יוני 2020. נגזרו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בגובה 1,500 ₪, התחייבות כספית ופסילת רישיון על תנאי.

23. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לכך שהנאשם הורשע בחלופה המחמירה של הסעת שלושה תושבים זרים או יותר, אולם מדובר ברף התחתון של נסיבה מחמירה זו. עוד נתתי דעתי לכך שאת השהים הבלתי חוקיים הסייע הנאשם בתוך תחומי מדינת ישראל. אף שאין להקל ראש בחומרת המעשה, מובן שאין דין הסעת שוהים בלתי חוקיים בתוך תחומי המדינה כדין הסעתם מחוץ לגבול פנימה. המקרה האחרון חמור יותר, משום שיש בו סיוע ממשי לשוהה הבלתי חוקי לעבור את עבירת הכניסה לישראל שלא כדין [ר' עפ"ג (מחוזי-באר שבע) 29635-01-14 אבו אל קיעאן נ' מ"י (19.2.14); ע"פ (מחוזי-מרכז) 51625-06-13 נסאסרה נגד מ"י (6.10.13)].

24. לאחר שהבאתי בחשבון את עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, בהתחשב במעשה העבירה בנסיבותיו, את מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, וכן את הצורך בהתאמת הענישה למצב הביטחוני המורכב אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר בפועל, בתוספת ענישה נלווית.

25. בכל הנוגע לקנס - מאחר שעסקינן בעבירה שבוצעה ביום 2.1.22, אזי תיקון מס' 29 לחוק הכניסה לישראל שנכנס לתוקף ביום 8.3.18, חל על המקרה דנן. במסגרת התיקון נקבע בסעיף 12א(ג)(4) קנס מינימום בסך של 10,000 ₪ לכל מקרה בו הורשע אדם בעבירה של הסעת שלושה שוהים בלתי חוקיים או יותר, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונש.

26. בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לרבות עברו הנקי של הנאשם וניהול אורח חיים נורמטיבי כעולה מהתסקיר, נטילת האחריות וכן החרטה והצער שביטא, מצאתי לנכון להטיל עליו עונש בתחתית מתחם העונש ההולם, קרי מאסר לריצוי בעבודות שירות, תוך התחשבות גם במצבו הכלכלי המורכב שבעטיו נראה כי למשך תקופת המאסר בעבודות שירות עשויה להיות השפעה ניכרת על יכולתו של הנאשם להמשיך לפרנס את משפחתו ולעמוד בתשלומים בהם הוא נדרש לשאת במסגרת הליך חדלות הפירעון. לעניין גובה הקנס, מאחר שהנאשם מצוי הליך חדלות פירעון כעולה מפסק הדין בתיק חדל"פ 37187-12-22 מיום 10.3.24 [נ/1] והוא אב ל-3 ילדים קטינים, מצאתי להפחית באופן משמעותי מגובה הקנס המינימלי, על מנת שהנאשם יוכל לעמוד בתשלום הקנס לצד מחויבותיו בהליך חדלות הפירעון כאמור.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה, המאסר בעבודות שירות ירוצה בעמותת השלום סכנין.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 13.11.24 או במועד אחר שיקבע הממונה. הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה במשרדי הממונה על עבודות השירות ביחידת ברקאי שלוחת צפון - סמוך לבית סוהר מגידו, בשעה 8:00 בבוקר לצורך קליטה והצבה. מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים, וכל חריגה מכללים אלו ו/או אי הישמעות להוראות הממונה על עבודות השירות, עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים לבל יעבור כל עבירה על חוק הכניסה לישראל במשך 3 שנים מהיום.

ג. קנס בסך 2,500 ₪ או 20 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 28.9.24 וב-28 לכל חודש שלאחר מכן.

ד. התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪ לבל יעבור כל עבירה על חוק הכניסה לישראל במשך 3 שנים מהיום.

ה. פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה למשך 8 חודשים, לבל יעבור כל עבירה על חוק הכניסה לישראל במשך 3 שנים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ז' אלול תשפ"ד, 10 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.